

РЕЦЕНЗИЯ

**От Доц. Д-р Риналдо Савов Шишков, д.м.
Ръководител „Катедра по психиатрия и медицинска психология” към
МУ – Варна**

Относно: обявен конкурс за академична длъжност „доцент” към МУ – Плевен по професионално направление 7.1. медицина, научна специалност „психиатрия” (шифър – 03.01.20) към Факултет Медицина, Катедра „Психиатрия и медицинска психология” и Трета Психиатрична клиника на „УМБАЛ – Д-р Георги Странски” ЕАД, Плевен, съгласно обявата в Държавен вестник, бр. 53/13.07.2012г.

С Решение на Академичния съвет на МУ – Плевен от 24.09.2012 г и Заповед № 1638 от 27.09.2012 г на Ректора съм определен за официален рецензент в конкурса за академичната длъжност „доцент” към Катедрата по психиатрия и медицинска психология при МУ – Плевен.

В конкурса участва един кандидат.

Кандидат в конкурса е Д-р Калоян Руменов Стойчев, д.м. – лекар, психиатър в „УМБАЛ – Д-р Георги Странски” ЕАД, Плевен.

1.Биографични данни:

Д-р Калоян Руменов Стойчев е роден през 1975г. в гр. Плевен. През 1994г е завършил Гимназия с преподаване на чужди езици, а през 2000г висше медицинско образование в МУ-Плевен.

От 2003г до 2007 работи като лекар- ординатор, а от 2007 до момента и като асистент в Психиатрична клиника по обща психиатрия и зависимости на „УМБАЛ – Д-р Георги Странски” ЕАД, Плевен.

От 2006г. има призната специалност по „Психиатрия”.

От 2007г. е асистент към Катедра „Психиатрия и медицинска психология” на МУ – Плевен. Последователно заема длъжностите „асистент“, „старши асистент“ и „главен асистент“.

През 2010г., след успешна защита, му е присъдена образователната и научна степен „Доктор”. Тема на дисертационния му труд е „Коморбидни тревожни и афективни разстройства при пациенти с вредна употреба на алкохол и с алкохолна зависимост”.

Д-р Стойчев е провел редица обучения за квалификация както в България така и чужбина.

Има участия в редица международни и национални научни форуми като годишните конгреси на European College of Neuropsychopharmacology, European Bipolar Forum и др., конгресите на Българската Психиатрична Асоциация, Колегиум Частна Психиатрия и др.

Д-р Стойчев е член на Българската психиатрична асоциация, Българското дружество по биологична психиатрия – член на Световната федерация по биологична психиатрия и European College of Neuropsychopharmacology (ECNP).

Д-р Стойчев владее добре писмено и говоримо английски, немски и руски езици.

2. Научна активност:

За настоящия конкурс Д-р Стойчев представя **42 научни труда**, включително и автореферат на дисертационния труд, обособени в 3 раздела. От научните трудове -32 (76,2%) не повтарят представените 11 научни публикации и участия в научни форуми, свързани с получаването на образователна степен „Доктор”.

При публикациите в български издания в 64% е самостоятелен или първи автор, а в 36% е втори или пореден.

В чуждестранните списания и сборници - в 71% е първи автор и в 29% е втори или пореден автор.

След защитата на дисертационния труд публикациите са 20, от които три под печат.

Авторът представя участие в:

Монография, самостоятелен автор – „Налтрексон при лечение на опиоидната зависимост”, в 52стр.

Монографична серия – съавтор – „Comorbidity – perspectives across Europe”, European Collaborating Centers in Addiction Studies: London.

Монография – съавтор в International commentaries: Bulgaria. In: Integrated management of depression in the elderly. Cambridge University Press.

Научни сборници – три български с пълен текст.

В чуждестранни научни списания са отпечатани 7 публикации, от които на 5 – първи автор, на една - втори и на една – пореден автор.

Публикации в научни списания в България – 14, от които на 7 - първи автор.

Резюмета – 11 (4 в чужбина и 7 у нас) – публикувани от участия в конгреси и конференции.

Цитирания: В чужди издания - 5 цитирания(приложената справка).

В български издания - въпреки наличието на редица цитирания, поради липса на единна система за отчитане цитиранията, в български списания справката е неточна.

Тематичното разпределение на научните трудове :

1. Клинична психиатрия (65,1%) с подраздели:
 - 1.1. Клинична епидемиология, диагноза и диференциална диагноза, коморбидност, протичане и прогноза
 - 1.2. Лечение
 - 1.3. Спешна психиатрия
 - 1.4. Геронтопсихиатрия
2. Зависимости (16,2%) с подраздели
 - 2.1. Клиника и методология
 - 2.2. Лечение и превенция
3. Невробиологични изследвания при психичните разстройства (4,6%)
4. Съдебна и консултативна психиатрия и етични проблеми в психиатрията (7,0%)
5. Психосоматична медицина (7%).

Тематични области научна дейност :

А. Клинична психиатрия:

Проучванията в областта на клиничната епидемиология и диагностика са в центъра на проучванията в този раздел. Те са предимно свързани с изследвания на симптомно и синдромно равнище при различни диагностични единици: биполарно афективно разстройство, рекурентна депресия, тревожни и невротични разстройства, личностови разстройства, шизофрения и деменции (I-1, I-4, I-7, I-10, II-13, II-15, II-17-20, II-34-38, II-42)

Обект на разглеждане в публикации I-1, I-2, I-3, I-5, I-7, I-8 – 10, I-11, II-15, II-19, II-20, II-31, II-40, III-1 е психиатричната и соматична коморбидност. Задълбочено е разгледана асоциацията между редица психични разстройства и алкохолната злоупотреба/зависимост. Проблемът е анализиран детайлно в основните си клиничко-епидемиологични, невробиологични и терапевтични аспекти. Публикувани са подробни епидемиологични данни, от собствени проучвания, на психиатрична коморбидност сред хоспитализирани пациенти с алкохолен проблем в специализирани лечебни заведения (I-2).

В обзорни статии е анализирана честотата на паралелната болестност между разстройствата дължащи се на употреба на алкохол и психични разстройства от различни сфери-афективни и биполарно, социално тревожно разстройство, пост-травматично стресово разстройство, личностови разстройства и абнормности и пр. Представени са и резултати от собствени клиничко-епидемиологични изследвания (I-7, I-10, II-15, II-19, II-20). В

исторически и съвременен аспект е разгледана концептуализацията на феномена коморбидност в полето на медицината и в психиатрията в частност. В детайли са разгледани потенциалните генетични и невробиологични механизми обуславящи едновременната предиспозиция към различни психични разстройства и проблемна употреба на психоактивни вещества.

Дисертационния труд - за първи път в страната е представено комплексно проучване на 12-месечната и пожизнената болестност от разстройства на настроението и тревожни разстройства сред стационарни и амбулаторни пациенти с вредна употреба на алкохол и алкохолна зависимост. Използван е диагностичен алгоритъм, включващ детайлна ретроспективна информация и структурирано диагностично интервю. Разработения алгоритъм подпомага отдиференцирането на тревожните и афективните разстройства и проблемната употреба на алкохол по оста първичност/вторичност. Посредством използването му е установено, че в мнозинството от случаите на асоциация между тревожните и афективни разстройства предшества алкохолния проблем, което често се пропуска в диагностичния процес (I-1). С Изводите си автора предлага усъвършенстване на диагностичния и терапевтичен процес при пациентите с афективни и тревожни разстройства, което предполага и превенция на вторична алкохолна злоупотреба и зависимост.

В обзорна публикация е изследвана асоциацията между личностови разстройства и проблемна употреба на ПАВ. Представени са подробни епидемиологични данни от мета-анализи и от собствени проучвания. Обсъдени са моделите на свързаност на разстройствата и допринасящите за това невробиологични фактори, както и прогностичното значение на коморбидността (II-20).

Специално място в работите на Д-р Стойчев е отделено на афективните разстройства и по-конкретно биполарното афективно разстройство. В публикациите II-17–18 се изследва сезонността на пристъпите и клиничните характеристики на пациенти с биполарно афективно разстройство, както и корелацията между социално-демографските и клинични характеристики на хоспитализирани пациенти с БАР. Представят се предикторни фактори подкрепящи търсенето и задържането в лечение при пациенти с БАР. Разгледана е и ролята на антиконвулсанти като ламотрижин, топирамат, габапентин, тиагабин при лечението на това заболяване (II-35).

В публикациите II-13, II-42 се изследва недиагностицирана биполарна болестност в собствена извадка от пациенти с униполарна депресия и се сравняват клиничните характеристики на пациентите с новооткрито биполарно разстройство тип I и II. С оглед откриването на подпрагови биполарни симптоми е разработен и приложен полуструктуриран въпросник (II-13, II-42). Представя се високата честота на погрешно диагностициране на случаи на биполарно разстройство като униполарна депресия. Тази находка е в унисон с други публикации в световната психиатрична литература.

Закономерно се налага извода, че ранното разпознаване на подлежаща биполарност при пациентите с депресия би подобрило ефективността на лечението чрез редукция на случаите на терапевтична резистентност. Това от своя страна подобрява цялостната прогноза на заболяването.

Научните трудове в областта на лечението и профилактиката касаят изследвания на ефективността и поносимостта на редица психофармакологични средства. С помощта на клинични оценъчни скали, психологични методи и клинично наблюдение е проучена ефикасността на различни психотропни медикаменти (невролептици, тимостабилизатори, антидепресанти, ноотропи, инхибитори на ацетил-холинестеразата и други медикаменти за лечение на деменция, налтрексон, мелатонин и др.) върху собствени извадки от пациенти и са обособени някои препоръки за практическото им приложение (I-8, II-32, II-34 – 39).

Научната дейност на Д-р Стойчев е свързана и с психиатрията в напреднала и старческа възраст. В съавторство с международен екип е публикувана монография за депресията в старческа възраст. Трудът засяга всички основни аспекти на този основен проблем в съвременната медицина: клинично-епидемиологични, етиологични, диагностични и най-вече терапевтични. Представен е лечебния подход към тези пациенти в редица държави, различаващи се съществено по социодемографските си и културални характеристики, както и по организацията на здравните им системи.

В областта на геронтопсихиатрията са публикувани и резултати от собствени клинично-епидемиологични и терапевтични проучвания (II-34, II-39).

Проучвани са и актуални проблеми на спешната психиатрична помощ, като наличните модели на организация са резюмирани в обзорна публикация по темата (II-22.) В този контекст е представен и анализ на организацията на психично-здравната спешна помощ в България, успоредно с първо по рода си в страната ни проучване на 12 месечната обръщаемост на пациенти със спешни психиатрични състояния към спешно приемно отделение на една от големите български многопрофилни болници (II-22).

В специална обзорна статия е разгледана асоциацията между суицидно поведение и шизофрения с акцент върху наличните превантивни стратегии, които трябва да се развиват и въвеждат и в нашата клинична практика (II-26)

Б.Зависимости:

Представена е монография (II-30) разглеждаща опиоидния антагонист налтрексон в качеството му на средство за лечение и превенция на релапс при пациенти с опиоидна зависимост. Публикувани са обобщени данни за лечение с медикамента за голяма извадка от стационарно лекувани пациенти с алкохолна и опиоидна зависимост, което се прави за първи път в България. Информацията в монографията е с важно практическо приложение и е полезна за всички медицински специалисти лекуващи пациенти със

зависимост (в това число и служители в центрове за спешна медицинска помощ, токсикологични отделения и клиники и др.).

В две публикации са прави анализ на факторите свързани с успешно лечение в субституиращи програми с метадон (II-16, II-29) Предложен е оптимален модел на мрежовидна структура между различните звена на наблюдение, събиране на данни, лечение, рехабилитация и превенция на връзките между тях, чрез който може да се реализира т. нар. „глобален подход“ към явлението наркомании. В отделна публикация се разглежда в детайли въпроса за личностовата абнормност при опиодна зависимост и ролята и като прогностичен фактор за успеваемостта на лечението с данни от собствено проучване (II-12).

Публикувани са и резултати от собствен опит при симптоматично лечение на често срещащите се при опиоидно зависимите пациенти разстройства на съня (I-6). Разгледана е ролята специалистите от първичното здравеопазване в контекста на съвременните тенденции в лечението на зависимости към психоактивни вещества (II-14), което се прави за пръв път в България.

Обобщени са всички съвременни данни за ефективността на антиконвулсантите при лечение на пациенти с алкохолна зависимост в обзорна публикация по темата (I-8).

В. Съдебна психиатрия и етични проблеми в психиатрията:

В специална публикация (II-27) е разгледана нормативната уредба, касаеща принудителното психиатрично лечение в България със сравнителни препратки към законовата база на други държави. Посочени са някои слабости в текстовете на сега действащия в страната ни „Закон за здравето“ в частта, отнасяща се до принудително лечение и по-специално силно стеснените критерии за задължително лечение, ограничени до конкретни диагнози (в противовес на редица аналогични европейски и американски нормативни документи). Публикувани са резултати от нашия опит с полуструктуриран въпросник за прогнозиране на опасното поведение, използван в съдебно-експертната ни дейност (II-27, II-33).

В друга публикация (II-28) е направен обзор на проблема „конфликт на интереси“ в психиатричната наука и практика в основните му аспекти: финансов и нефинансов. Въз основа на преглед на данните от публикуваната научна литература по темата са идентифицирани редица неуместни подходи, манипулиращи достоверността на научните изследвания за ефективността на различни психофармакотерапевтични медикаменти, вследствие от нерегламентирани отношения между изследователските екипи и фармацевтичните компании.

Г. Психосоматична медицина:

В съавторство с интердисциплинарен екип е направено собствено проучване на нивата на социална адаптация и тревожност при

хоспитализирани пациенти със сърдечно-съдови заболявания (II-23). За целта е използвана за първи път в научната практика в страната ни българска версия на специален полуструктуриран въпросник за социална адаптация (SASS). Установена е положителна корелация между соматичните симптоми, броя на кардиологичните заболявания и напредналата възраст от една страна, и лошата социална адаптация със значително повишената тревожност, от друга. Направен е извода, че високата честота на тревожно-депресивни симптоми при пациентите с кардиологични заболявания предполага необходимостта от допълнителни психофармакологични или психологични интервенции при голяма част от тях, с оглед подобряване на нивото на функциониране и качеството на живот.

Две отделни публикации (II-21, II-41) се фокусират върху един често срещан подвид на хроничния болков синдром, а именно хроничната тазова болка наблюдаваща се основно при пациенти с урологични заболявания. Дискутират се предполагаемите етио-патогенетични аспекти на проблема и се прави обзор на сега наличните терапевтични средства, с фокус върху психофармакологичните медикаменти.

Д. Невробиологични проучвания :

Представени са данни за асоциацията между някои очни заболявания и различни психични разстройства - шизофрения, умствена изостаналост, хиперкинетично разстройство с дефицит на вниманието и др. Представени са също съвременни изследвания регистриращи генетична връзка между шизофренията и определени форми на страбизъм. Изследвана е честотата на офталмологични заболявания в собствена клинична извадка от над 50 пациента с различни психични разстройства (II- 24), което се прави за първи път в страната ни.

В друга публикация се прави обзор на наличните данни за интермедиерните фенотипове (ендофенотипове) при шизофрения и тяхната роля като прицелно място на терапията (II-25).

3. Преподавателска дейност

От представената справка на МУ – Плевен :

За периода 2009-2012г учебната натовареност на Д-р Стойчев със студенти е 788,2ч.

Той участва в преподаването по специалностите психиатрия и медицинска психология на студенти медици във факултета „ Медицина“, на Медицински сестри и Акушерки във Факултет „Здравни грижи“, на студентите – Медицинска рехабилитация и ерготерапия – Факултет „Обществено здраве“ и на четири специалности в Медицински колеж при МУ – Плевен.

Д-р Стойчев участва в преподаването на английски език (лекции, упражнения, изпити) при чуждестранните студенти в МУ – Плевен, в специалност „Медицина“ .

Участва в практическото обучение на докторанти и специализанти, на български и английски език.,

Хорариум на преподаване е както следва:

За учебната 2009/2010г. – 224,6ч.

За учебната 2010/2011г. – 274,0ч.

За учебната 2011/2012г. – 289,6ч

4.Лечебно-диагностична дейност

Д-р Стойчев има 12 години лекарски стаж при работа в стационар и амбулатория. Опитът му е в общата психиатрия с профилиране по въпросите на зависимости и коморбидности. Владее и активно прилага биологичните и психотерапевтични методи за лечение в психиатрията. Има добре разработен индивидуализиран диагностичен подход и е отлично запознат с различните диагностични консенсуси..

Д-р Стойчев използва и владее различни диагностични техники, вкл. клинични скали, стандартизирани и полустандартизирани интервюта: SCID, MINI, SCAN, PANSS, BPRS, AIMS, BARS, SAS, ADAS, HAM-D, HAM-A, MADRS, CGI, PSI, YMRS.

Във връзка с участието му в клинични изпитвания Д-р Стойчев борави с разнообразни, световноизвестни тестове, за което многократно е бил лицензиран и сертифициран.

Притежава отлични умения за работа в екип.

5.ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Въз основа на представеното относно научната, преподавателска и терапевтична дейности на Д-р К. Стойчев, изискванията на ЗРАСРБ и неговият правилник, както и Правилника на МУ-Плевен, намирам за основателно да предложа пред Научното жури, Научния и Академичен съвет на МУ-Плевен Д-р Калоян Руменов Стойчев, д.м да заеме академичната длъжност „доцент” в професионалното направление медицина по специалността психиатрия към Катедрата по психиатрия и медицинска психология при МУ-Плевен.

10.11.2012

Рецензент:

(доц. Д-р Риналдо Шишков, д.м.)

